

PROTECȚIA MEDIULUI PRIN POLITICA AGRICOLĂ STRUCTURALĂ

**Daniela ALEXANDRESCU¹,
Gabriela TEODORESCU²**

¹Universitatea Valahia din Târgoviște
e-mail: danaalex@yahoo.com

² Universitatea Valahia din Târgoviște
e-mail: theo_0200@yahoo.com

Rural development policy should strengthen, supplement and adjust the CAP, in order to encourage diversification and modernisation. The need for a rural development aid that goes to all farming-related activities and not just agricultural production was stressed in an amendment and, more aid for young farmers and for less-advantaged areas was requested. To improve integration of environmental objectives in the common market organisations, the new reform enables Member States to make direct aid payments conditional on compliance with environmental provisions. More specifically, the measures aim to preserve the environment and European rural heritage via agri-environmental measures such as organic farming. To help the further 'greening' of the CAP, the traditional compensatory allowances in support of farming in less-favoured areas will be extended to areas where farming is restricted by the existence of specific environmental constraints. Water, food, oxygen, energy and much more... the environment meets so many of our vital needs. We owe it to ourselves to protect our environment and to use it carefully; our health and our very survival are at stake. To use the traditional definition, sustainable development is "development that meets the needs of the present without compromising the ability of future generations to meet their own needs", in other words ensuring that today's growth does not jeopardise the growth possibilities of future generations. Sustainable development thus comprises three elements - economic, social and environmental – which have to be considered in equal measure at the political level. The strategy for sustainable development, adopted in 2001 and amended in 2005, is complemented inter alia by the principle of integrating environmental concerns with European policies which impact on the environment. Every year, some 2 billion tonnes of waste - including particularly hazardous waste - are produced in the Member States, and this figure is rising steadily. Stockpiling waste is not a viable solution and destroying it is unsatisfactory due to the resulting emissions and highly concentrated, polluting residues. The best solution is, as always, to prevent the production of such waste, reintroducing it into the product cycle by recycling its components where there are ecologically and economically viable methods of doing so.

Keywords: Rural development policy, environmental protection.

Interesul pentru o dezvoltare durabilă s-a concretizat în sfera politicilor agricole prin luarea în considerare a efectelor agriculturii asupra mediului și a contribuției pe care o poate avea la protecția și conservarea mediului natural.

Crearea și funcționarea exploatațiilor agricole moderne și funcționale asigură dezvoltarea producției agricole în vederea asigurării securității alimentare și dezvoltarea spațiului rural în ansamblul său, inclusiv protecția mediului[1].

Pentru a mări eficiența structurilor agricole în Europa, a fost constituită politica agricolă structurală unică. Astfel, statele membre beneficiază de o mai mare flexibilitate decât în cazul măsurilor de reglementare a pieței. Pentru a crește competitivitatea și eficiența fermelor, statele membre sunt împuternicite să asigure fonduri de investiții pentru exploatarea agricolă. Aceste investiții au ca scop creșterea calității producției, adaptarea acesteia la cererea pieței, diversificarea capacităților de la fermă, îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă, micșorarea cheltuielilor de producție, îmbunătățirea condițiilor de depozitare și luarea de măsuri pentru protecția mediului.

MATERIAL ȘI METODĂ

Materialele ce au constituit baza documentării au fost reprezentate de Acquis-ul comunitar privind protecția mediului înconjurător și Politica Agricolă Structurală. Pe baza obiectivelor privind Managementul deșeurilor, Managementul apei, Poluarea industrială, Protecția naturii au fost efectuate o serie de interpretări și enunțate concluzii.

În domeniul legislației orizontale, s-a înregistrat continuarea alinierii. Au fost adoptate amendamente legale, care să asigure faptul că, acele cheltuieli pentru anunțurile publice sunt făcute de către autorităților din domeniul mediului. A fost adoptat și un manual pentru Evaluarea Strategică a Mediului. Totuși, transpunerea legală în legătură cu Evaluarea Strategică a Mediului, accesul către participarea publică și cea juridică trebuie să fie definitivată[2].

REZULTATE ȘI DISCUȚII

Managementul deșeurilor

În domeniul managementului deșeurilor, transpunerea acquis-ului este aproape finalizată. În ceea ce privește legislația secundară necesară, aceasta a fost adoptată.

Responsabilitățile operaționale în managementul deșeurilor la nivel național sunt clar distribuite între Ministerul Mediului și Agenția Națională de Protecție a Mediului.

În cadrul Ministerului Mediului s-a creat o direcție generală pentru deșeuri, ceea ce reprezintă un pas înainte. **La nivel local/regional**, separarea responsabilităților este mai puțin clară. Se pare că autoritățile regionale ar putea să joace un rol mult mai important în planificarea strategică generală a sectorului de deșeuri. Pentru a putea îndeplini aceste sarcini, Agenția Regională de Protecție a Mediului va fi nevoită să angajeze în continuare personal care să lucreze în problematica deșeurilor. Planurile regionale de management al deșeurilor sunt în

lucru, dar trebuie să se facă eforturi mai mari, pentru a le finaliza cât mai curând posibil. Este nevoie, în continuare, de consiliere la nivel național, în vederea asigurării coerenței.

Garda Națională de Mediu are nevoie de întăriri și de sprijin pentru a putea să efectueze inspecțiile necesare.

Implementarea angajamentelor pentru închiderea gropilor de gunoi și stabilirea de noi facilităților pentru managementul deșeurilor sunt în desfășurare.

Managementul apei

În ceea ce privește managementul apei, se lucrează în continuare la transpunerea legală, care se află aproape în faza finală. **Proiectul sistemului de monitorizare națională** a fost finalizat, fiind introduse monitorizarea biologică și monitorizarea substanțelor prioritar/deosebit de periculoase. Mai mult decât atât, punctele de control a calității apei au crescut în mod considerabil. Registrul care cuprinde ariile protejate a fost finalizat.

În ceea ce privește monitorizarea calității apei, este nevoie, în continuare, de eforturi susținute. Vis-a-vis de investiția în infrastructura de apă, este nevoie de securizarea fondurilor necesare pentru implementarea corectă a acestora.

Poluarea industrială

La acest capitol se pot raporta evoluții încurajatoare, dar trebuie să se mențină acest imbold. Legislația în domeniu a fost transpusă în totalitate și există structuri instituționale adecvate, cu un număr rezonabil de personal. Există, de asemenea, o bună colaborare între nivelul regional și cel național. A fost realizată reinventarierea instalațiilor care fac obiectul Directivei privind Prevenirea și Controlul Integrat al Poluării. Totodată, s-a stabilit o schemă pentru accelerarea procesului de emitere a permiselor integrate. În prezent, sunt 638 de instalații care necesită emiterea permisului IPPC. În aprilie, 2006, au fost depuse 434 de aplicații și au fost emise 140 de permise. Permisele reprezentative semnifică o provocare pe care administrația mediului trebuie să o abordeze, fără să reducă calitatea permiselor. Este nevoie de eforturi specifice pentru a se asigura că procedurile de licențiere a apei nu tergiversează procedurile de emitere a permiselor IPPC. Garda Națională a Mediului trebuie să fie revigorată cu forțe proaspete, pentru a fi capabilă să asigure, la rândul ei, intrarea în vigoare a Permiselor Integrate.

Protecția naturii

În domeniul protecției naturii, au continuat pregătirile pentru prima listă a ariilor protejate cunoscute sub denumirea de NATURA 2000, dar într-un ritm lent. Acest lucru nu poate să asigure garanția că desemnarea acestor arii protejate, (cunoscute și sub denumirea de situri), va fi încheiată până la aderare. Este nevoie urgentă de consolidarea acestui proces pe viitor. Abordarea strategică la nivel național, cât și chestiunile de coordonare, colaborare și alocarea clară a responsabilității, necesită încă o atenție deosebită, având în vedere că s-au înregistrat un număr redus de progrese din Octombrie 2005 până în prezent.

A fost înființată o **Agenzie Națională pentru Arii Protejate** în vederea coordonării pe viitor a managementului ariilor protejate. În orice caz, este esențial ca acestei agenții, care ar trebui să se subordoneze direct Ministerului Mediului și Gospodăririi Apelor, să i se aloce responsabilități clare, inclusiv coordonarea cu alte autorități implicate. Este necesară accelerarea pregătirilor în această perioadă.

CONCLUZII

Au fost înregistrate **progrese în domeniile legislației orizontale, a managementului deșeurilor și a calității apei**. Rămâne de finalizat procesul de transpunere a legislației, precum și parcurgerea etapelor de implementarea a acesteia. Capacitatea administrativă în aceste sectoare trebuie întărită, în special la nivel local / regional. Sau înregistrat **progrese importante în domeniul poluării industriale**. Trebuie făcute eforturi în vederea emiterii de permise de o calitate satisfăcătoare, precum și pentru întărirea capacității administrative. Garda Națională de Mediu ar trebui să asigure implementarea necesară în domeniul legislației mediului. În ceea ce privește protecției naturii, aceasta a înregistrat un regres și trebuie asigurată implementarea totală a *acquis-ului comunitar* până la momentul aderării. Este nevoie, în special, de întărirea capacității administrative, a cooperării și a mecanismelor de coordonare, precum și de finalizarea pregătirilor în vederea protecției adecvate a naturii. Toate aceste domenii solicită eforturi sporite și acțiuni rapide.

În condițiile utilizării unor tehnologii intensive de producție agricolă, activitatea de producție agricolă trebuie să se realizeze în condiții de durabilitate, respectiv să nu degradeze factorii de mediu: apă, aer, sol. Pentru atingerea acestui deziderat, *atât statul, cât și producătorii agricoli* trebuie să înțeleagă, să accepte și să contribuie la realizarea unor investiții, care să conducă la protejarea factorilor de mediu.

BIBLIOGRAFIE

1. Mătușescu, Constanța, 2004, *Introducere în dreptul comunitar*, Ed. Transversal, Târgoviște.
2. Mătușescu, Constanța, 2007, curs *Drept comunitar*, Universitatea Valahia, Târgoviște.
3. Munteanu, Roxana, 1996, *Drept european*, Ed. Oscar Print, București.
4. Profiroiu, M., Popescu, Irina, 2003, *Politici europene*, Editura Economica, București.
5. Zahiu, Letiția, 2005, *Politici și piete agricole (Reforma și integrare europeană)*, Ed. Ceres, București.
6. Zahiu, Letiția, 2006, *Agricultura Uniunii Europene sub impactul politicii agricole comune*, Ed. Ceres, București.